

1. ESIRUKOILIJA – JUMALAN PAPPI

Jumala on viime vuosikymmeninä kutsunut uskovia kaikkialla maapallolla esirukoukseen paikkakuntiansa puolesta. Uskon, että Hän haluaa näin valmistaa kansoja herätykseen ja viimeiseen sadonkorjuuseen ennen Poikansa paluuta Kuninkaana maan päälle. Ilmestyskirja puhuu Jumalan vihan maljoista lopun aikana. Ennen tuota aikaa Hän kuitenkin kutsuu mahdollisimman monia armoonsa ja pelastukseen Jeesuksessa Kristuksessa.

Esirukous kaupungin puolesta ei ole mikään uusi asia. Jo Israelille annettu Luvattu maa piti valloittaa kaupunki kaupungilta. Joosuan kirjasta voimme lukea, kuinka Herra antoi Israelille kaupunkeja ja kuinka koko Luvattu maa jaettiin Israelin sukukunnille kaupungeittain. Tänäänkin Hän sanoo kansalleen: ”Minä annan teille kaupunkinne, nouskaa taisteluun!” Jeesus itse kulki kaupungista kaupunkiin ja lähetti opetuslapset edellään. Hän puhui kaupungeista painokkaasti kehottaen niiden asukkaita parannukseen ja viitaten niiden tuomiopäiviin. Hänen puheistaan voimme löytää kaksi merkittävää asiaa: toisaalta kaupunkien valmistamisen etsikkoaikansa tuntemiseen ja toisaalta kaupunkien parannuksenteon eli herätyksen. Katsotaan kumppaakin lähemmin.

Jeesus itki Jerusalemiä, koska se ei tuntenut etsikkoaikaansa. Sen jälkeen Hän meni kiivastuksissaan temppeleihin, kaatoi myyjien pöydät ja nuhteli heitä sanoen: ”Kirjoitettu on: Minun huoneeni on oleva rukoushuone, mutta te olette tehneet siitä ryöväreiden luolan” (Luuk. 19:41–46). Tässä näemme selvän yhteyden Jumalan kansan esirukouksen ja kaupungin etsikkoajan tuntemisen välillä. Voimme ajatella: jos seurakunta olisi rukoillut, kaupunki olisi tuntenut etsikkoaikaansa.

Toisaalla Raamatussa Jeesus puhuu kaupunkien heräämisestä parannuksentekoon ja kääntymisestä Jumalan puoleen. Matt. 11:20–24 kertoo, että Jeesus alkoi nuhdella kaupunkeja, joissa useimmat Hänen voimallisista teoistaan olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet tehneet parannusta: ”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen” (Matt. 11:21). Seuraavissa jakeissa Hän nuhtelee samoin Kapernaumia ja sanoo, että Sodomakin olisi tehnyt parannuksen niiden voimallisten tekojen vuoksi, jotka Kapernaumissa tehtiin.

Nämä kaksi asiaa, joista Jeesus puhuu kaupunkien yhteydessä, osoittavat, että kaupunkeja valmistetaan profeetallisesti herätykselle esirukouksen kautta (etsikkoajan tunteminen) ja että herätys toteutuu apostolisesti voimallisten tekojen kautta. Jumala on antamassa kansoille herätyksen valmistamalla kaupunkeja, ja uskon, että monet, jotka kuulevat Hänen kutsunsa esirukoukseen ja hengelliseen sodankäyntiin kaupunkien puolesta, saavat myös olla Pyhän Hengen työtovereina tekemässä voimallisia tekoja kaupungeissa.

Jumala kutsuu sinuakin astumaan esiin ja ottamaan vastaan armon ja voiman Pyhässä Hengessä, niin että voit rukoilla paikkakuntasi puolesta herätyksen saamiseksi ja sielujen pelastumiseksi. Jumalan valtakunta on meissä sisäisesti, ja se voi kauttamme vaikuttaa siellä, missä asumme ja työskentelemme. Jeesus vertasi taivasten valtakuntaa hiivaan, joka sekoitettiin kolmeen

vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani. Sinussa oleva taivasten valtakunta voi rukoustesi, sanojesi ja tekojesi kautta levitä paikkakunnallesi, kansaasi ja maanosaasi, kunnes pimeys joutuu väistymään ja valkeus saa yhä enemmän sijaa. Näin valmistamme maatamme Hänelle, ja tullessaan Hän tuo täyden vapautuksen ja kirkkautensa maan päälle.

Tässä kirjassa pohdimme yhdessä, miten voimme tehdä tämän ja kuinka meidän tulisi rukoilla. Aluksi katsomme, mihin tämä oikeus ja tehtävä perustuu.

Meidät on kutsuttu uuden liiton pappeina palvelemaan Jumalaa. Vanhassa liitossa Jumala erotti Leevin sukukunnan pappistehtävään palvelemaan Häntä: ”Siihen aikaan Herra erotti Leevin sukukunnan kantamaan Herran liitonarkkia, seisomaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan hänen nimeensä” (5. Moos. 10:8).

PAPIN TEHTÄVÄ ON PALVELLA HERRAA

Papin tehtävä on uhrata Herralle ja rukoilla kansan puolesta Jumalaa. Vanhassa liitossa uhraaminen tapahtui Jumalan antamien ohjeiden mukaan eläinuhrein (mm. 3. Moos. 9:7; 2. Moos. 20:24).

Pappistehtävä on pyhä. 4. Moos. 18:5–7:ssä Herra puhui Aaronille ylimmäisen papin tehtävästä: ”Ja teidän on hoidettava tehtävät pyhäkössä ja alttarilla, ettei Herran viha enää kohtaisi israelilaisia. Ja katso, minä olen ottanut teidän veljenne, leeviläiset, israelilaisten keskuudesta teille lahjaksi, Herralle annettuina toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa. Mutta sinä ja poikasi sinun kansasi hoitakaa papinvirkaanne, pitäen huolta kaikista alttarilla ja esiripun sisäpuolella suoritettavista tehtävistä, ja toimittakaa palvelusta siellä. Lahjana minä annan teille papinvirkanne; mutta syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon.” (ks. myös Hebr. 9:6–7.)

Hes. 40:45–46: ”Ja hän puhui minulle: ’Tämä kammio, jonka etupuoli on etelää kohden, on pappeja varten, jotka hoitavat temppelitehtäviä. Ja kammio, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on pappeja varten, jotka hoitavat alttaritehtäviä. Ne ovat Saadokin jälkeläiset, ne leeviläisistä, jotka saavat lähestyä Herraa häntä palvellakseen.’”

Hes. 44:15–16: ”Mutta ne leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloin, kun israelilaiset olivat eksyneet minusta pois, he saavat lähestyä minua, palvella minua ja seisoa minun edessäni uhraamassa minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, Herra. He saavat tulla minun pyhäkkööni ja saavat lähestyä minun pöytäni, palvellen minua ja hoitaen minulle suoritettavat tehtävät.”

Jumala mainitsee erikseen alttaritehtäviä suorittavat papit ja temppelitehtäviä suorittavat papit. Esirukoilijan tehtävä on palvella Herraa Hänen alttarillaan ja vaeltaa Hänen edessään.

Jumala odottaa meiltä uskollisuutta, jotta saisimme palvella Häntä Hänen tahtonsa tapahtumiseksi maan päällä. 1. Sam. 2:35: ”Mutta minä herätän itselleni uskollisen papin, joka tekee minun sydämeni ja mieleni mukaan.”

Jos pysymme uskollisina Herralle ja Pyhälle Hengelle tärkeässä esirukoilijan tehtävässä, saamme valmistetuiksi Hänelle kansamme ja kaupunkimme ja kaikki ne ihmiset ja asiat, jotka Hän on

sydämellemme antanut. Jeesus sanoi, että palvelijalta vaaditaan ennen muuta uskollisuutta. Uskollinen sydän mahdollistaa kestäväisyyden, jota tarvitsemme saadaksemme nähdä Jumalan lupauksen toteutuvan.

UUDEN LIITON PAPPEUS

Jumalan Karitsan, Jeesuksen Kristuksen, kertakaikkisella uhrilla meille on avattu tie lähelle Jumalaa, kaikkeinpyhimpään asti, niin että voimme Hänen verensä kautta astua esiin toimittamaan pyhää pappispalvelusta Jumalan alttarilla ja uhrata huultemme hedelmää, ylistystä ja rukousta, Jumalalle otollista suitsutusta, Kristuksen tuoksua maan päällä (Hebr. 9:11–14).

Hebr. 10:19, 22: ”Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, ... niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa...

Kun itse ymmärsin esirukoustehtävään sisältyvän mahdollisuuden, tein ruutupaperille yksinkertaisen suunnitelman, jonka mukaan päätin

- rukoilla joka päivä vähintään tunnin
- lukea Sanaa, jotta se asuisi minussa ja tulisi uskoni vahvaksi perustaksi
- vaeltaa Isän rakkaudessa
- maksaa kymmenykset ja uhrit.

Lopuksi piirsin näistä nuolen osoittamaan sanaa TULOKSIA! Päätin, että tämän kaiken olisi saatava aikaan tuloksia sekä omalla paikkakunnallani että koko Suomessa.

Uskalla sinäkin tarttua tähän meille annettuun pappeuden tehtävään. Odota näkeväsi tuloksia sekä omasta että yhteisestä esirukouksesta!

1.Piet. 2:5: ”Ja rakentukaa itsekkin elävinä kivenä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.”

Hebr. 13:15: ”Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.”

Uuden liiton pappeina palvelemme Jumalaa ylistämällä Häntä ja rukoilemalla Häntä perheemme, sukumme, paikkakuntamme, kansamme ja muiden kansojen, erityisesti Israelin puolesta. Lisäksi Pyhä Henki näyttää meille Jumalan sydämeltä asioita, joita Hän haluaa meidän rukoilevan. Herramme Jeesus Kristus palvelee Jumalaa kaikkeinpyhimmässä ylimmäisenä pappina ja rukoilee kaikkien uskovien puolesta (Room. 8:34; Hebr. 7:25).

Psalmissa 50:5 sanotaan, että uhreja uhraten teemme liiton Jumalan kanssa: ”Kootkaa minun eteeni minun hurskaani, jotka uhreja uhraten ovat tehneet minun kanssani liiton.”

Jumala teki kanssamme uuden liiton uhraamalla Poikansa. Uhrilla on Raamatussa ainutlaatuinen merkitys. Meidän ylistysuhrimme on Jumalalle mieluinen ja myös merkityksellinen. Uhratessamme

Herralle tunnustamme Hänelle, että Hän on se, johon turvaamme ja jota palvelemme. Näin julistamme Hänen asemaansa yli muiden jumalien ja yli ihmisten.

Aabraham rakensi Jumalalle alttareita ja uhraisi Hänelle ottaessaan omakseen Jumalan hänelle lupaamaa maata. Loot sen sijaan ei pystynyt ottamaan maata omakseen, vaikka sai valita paremman maaosuuden, koska hän ei rakentanut Herralle alttareita eikä turvannut Häneen uhreja uhrauten.

Saulin kuninkuuden aikaan filistealaiset ryöstivät Jumalan arkin Israelista, mutta Daavid palautti heti kuninkaaksi tultuaan Jumalan arkin eli Jumalan läsnäolon Israelin kansan keskuuteen ja järjesti ilmestysmajassa ylistystä ja uhreja Jumalalle. Jumalan siunaus tuli jälleen Israelin kansan ylle, ja niin alkoi Israelin historiassa kukoistuksen kausi.

JUMALA ILMESTYY ALTARILLAAN

Apt. 13:1–2: ”Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus. Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: ’Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut’.”

Kun uuden liiton profeetat ja opettajat ylistivät, rukoilivat ja paastosivat, Jumala ilmestyi heille ja antoi Henkensä kautta kehotuksen erottaa Barnabas ja Saulus palvelukseensa. Siitä alkoi Paavalin palvelutyö. Sen sijaan, että yrittäisimme itse tehdä asioita ja rakentaa palvelutyötä, meidän tulee kääntyä Hänen puoleensa, joka on meidät kutsunut ja valinnut palvelijoikseen, jotta tulisimme Hänen lähettämikseen ja saisimme Häneltä ohjeet ja voitellun palvelutehtäväämme. Jumala antoi Moosekselle ohjeet ilmestysmajan rakentamisesta ja uhrien uhraamisesta: 2. Moos. 25:8: ”Ja tehköt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään.” 2. Moos. 25:22: ”Ja siinä minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta...”

Jumala on ilmestyksen Jumala. Vanha testamentti kertoo, kuinka Hän aikojen kuluessa ilmestyi eri tilanteissa palvelijoilleen ja kansalleen Israelille. Uusi testamentti taas kertoo, kuinka Herra Jeesus ilmestyi useaan otteeseen opetuslapsilleen ja kuinka Jumala uudessa liitossa puhuu palvelijoilleen ja kansalleen Pyhän Henkensä kautta. Jumala on yhdistänyt meidät itseensä Pyhässä Hengessä sovittuaan meidät kanssaan Poikansa veriuhurin kautta. Hän haluaa ilmaista meille itsensä ja johdattaa meitä, kun vaellamme maan päällä ja palvelemme Häntä.

Meidän tulisi elää läheisessä yhteydessä Häneen. Se tapahtuu lukemalla Raamattua, Hänen Sanaansa, jonka kautta Hän puhuu meille ja vaikuttaa hengessämme omaa elämäänsä. Toinen yhtä tärkeä asia on etsiä Häntä ja Hänen tahtoaan rukouksessa, totuudessa ja Pyhässä Hengessä. Näin Hän voi avata silmämme näkemään, mitä Hän tekee, korvamme kuulemaan Hänen ääntään ja sydämemme ymmärtämään, mikä on Hänen tahtonsa.

”Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä...” (Jaak. 4:8). Kun lähestymme Häntä uhraamalla ylistystä, kiitosta ja rukousta Hänen alttarillaan, Hän ilmestyy meille. Hän vastaa, kun pyydämme Häneltä johdatusta ja neuvoa. Alttariltaan Hän myös lähettää meidät siihen palvelutyöhön ja niihin

tehtäviin, joihin on meidät kutsunut. Emme voi tehdä mitään itsestämme tai omasta aloitteestamme. Vain se, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman (1. Joh. 5:4).

Rukousalttari on ihmeellinen paikka! Siellä Hän sanoo meille: ”Mene tässä voimassasi, Minä olen sinun kanssasi. Ei kukaan kestä sinun edessäsi. Älä pelkää muita kuin Minua, Herraa, sinun Jumalaasi!” Jumalan alttarilta on hyvä lähteä palvelemaan Häntä mihin tahansa Hän meidät lähettääkin. Sieltä meidät lähetetään voittajina saamaan voittoja.

Oma rukoustaisteluni Suomen puolesta

Kerron nyt sinulle, kuinka Jumala ilmestyi minulle rukousalttarilla vuonna 1998 ja kehotti kokoamaan paikkakuntakohtaisen rukousarmeijan Suomessa. Olin ystäväni kanssa rukouksessa, ylistimme Jumalaa ja kiitimme Hänen armostaan, kun Pyhä Henki alkoi voimakkaasti vaikuttaa esirukousta maamme puolesta. Henkeni yhtyi Pyhän Hengen rukoukseen, ja aloin itkien anoa Jumalalta esirukoilijoita maamme jokaiseen kaupunkiin ja kylään.

Pyhä Henki rukoili henkeni kanssa Jumalan armeijan nousemista maassamme, jotta tarttuaisimme hengellisiin sotaaseisiimme ja taistelisimme sielunvihollista vastaan yksimielisesti, niin kuin taistelimme vihollista vastaan talvisodassa vuonna 1939. Rukoilin myös hengellistä ”Mannerheimia”, joka kykenisi nostamaan tämän armeijan yhdessä vuodessa, kuten Mannerheim teki vuonna 1938. Olin tässä rukouksessa täysin Pyhän Hengen valtaama, ja Jumala painoi tämän näyn sydämeeni. Itkin ja rukoilin ja lauloin Laulu Suomen soi. En ollut koskaan ennen kokenut rukoillessani vastaavaa Jumalan voimaa ja ilmestymistä.

Tästä alkoi rukoustaisteluni Suomen paikkakuntien puolesta. Seuraavina viitenä vuotena aloitimme 14 paikkakuntakohtaista rukousryhmää eri puolilla Suomea. Työ tuntui kuitenkin etenevän hitaasti, kun otetaan huomioon, että Suomessa oli tuolloin vielä yli 400 kuntaa (vuoden 2011 alussa kuntia oli 336; toim. huom.). Lisäksi Jumala oli alkanut vaikuttaa minussa esirukousta Euroopan maiden puolesta, jotta myös niissä nousisi vastaava paikkakuntakohtainen Jumalan armeija. Rukoilin siis edelleen ”Mannerheimia”, joka saisi työn tehtyä nopeasti.

Vuonna 2006 tapasin Kansallisen rukousliikkeiden foorumin johtoryhmän kokouksessa nuoren Hannu Hatanpään, joka kertoi Jumalan antamasta näystä koota lokakuussa 2008 Turkuhalliin 10 000 esirukoilijaa, vähintään kaksi jokaiselta Suomen paikkakunnalta. Myös marsalkka Mannerheim muodosti maahamme aluejärjestelmään pohjautuvan armeijan (Suomen Marsalkan muistelmat, s. 149). Kerroin Hannulle Jumalan minulle vuonna 1998 antamasta näystä ja totesin hänen olevan rukoilemani hengellinen Mannerheim.

Kansan Raamattuseurassa tuolloin palvellut Hannu kokosi käytännössä yhdessä vuodessa Jumalan armeijan Suomesta ja kutsui rukoilijoita koolle Kristus-päivään lokakuussa 2008. Tämä tapahtui kristillisten lehtien, tv:n ja radion kautta. Lisäksi Kristus-päivän kotisivuilla julkaistiin Suomen kartta, johon esirukoilijat eri paikkakunnilta saattoivat rekisteröityä vähintään kahden hengen ryhminä. Kartta muuttui rekisteröintien edetessä valkoisesta siniseksi, kun Suomen lipun sininen risti valtasi vertauskuvallisesti koko valkoisen alueen! Lopulta koko kartta oli sininen ja paikkakuntakohtainen rukousarmeija oli muodostettu.

Kristus-päivässä olivat edustettuina kaikki Suomen paikkakunnat vaakunalippunsa kanssa, ja lipunkantajat ilmoittautuivat esirukoukseen paikkakuntansa ja maamme puolesta. Näin näkyi

toteutui kymmenen vuoden kuluttua sen saamisesta! Jumala valitsee näkynsä toteuttajiksi useita palvelijoitaan. Hän kutsui kaikki maamme kirkkokunnat ja seurakunnat mukaan yhteisen esirukousrintaman muodostamiseen.

Mannerheim oli arvostettu sotapäällikkö ja presidentti sotien aikana. Suomen kansa valitsi hänet maamme kaikkien aikojen arvostetuimmaksi suomalaiseksi vuonna 2004 järjestetyssä Suuret suomalaiset -äänestyksessä. Hänen muistelmiaan on ollut mielenkiintoista lukea. Hän mainitsee mm.: ”Jos minusta useasti vastoinkäymisten ja takaiskujen hetkinä oli saattanut tuntua siltä, kuin läpipääsemätön ymmärtämyksen puutteen ja välinpitämättömyyden muuri olisi kohonnut kaikkien niiden pyrkimysten tielle, jotka tarkoittivat Suomen kansan kokoamista pitämään huolta talostaan ja turvaamaan tulevaisuutensa, niin olipa toisaalta myös tilaisuuksia, jolloin nuo pyrkimykset saivat osakseen julkista tunnustusta, joka ikään kuin arvokkaana luottamuslauseena väkevästi kannusti jatkamaan työtä.” (s. 163.)

Muistelmiensa loppupuolella Mannerheim jättää ikään kuin ohjeeksi jälkeensä seuraavat sanat: ”Se opetus, minkä ennen kaikkea tahtoisin painaa tulevan sukupolven tietoisuuteen, on tämä: eripuraisuus omissa riveissä iskee tuhoisammin kuin vihamiehen miekka, ja sisäiset riidat aukaisevat oven ulkoa tulevalle tungettelijalle... Jos pysymme uskollisina itsellemme ja kaikissa kohtalon vaiheissa yksimielisesti ja järkkymättä pidämme kiinni niistä arvoista, jotka tähän päivään asti ovat olleet Suomen vapauden perustuksena, – isiltä peritystä uskosta, isänmaanrakkaudesta, päättäväisestä ja uhrivalmiista puolustustahdosta –, niin Suomen kansa voi lujasti luottavaisena katsoa tulevaisuuteen.” (s. 383.)

Rukoilkaamme maamme ja koko maanosamme Euroopan puolesta, että esirukoilijoiden armeija nousisi taistelemaan pimeyden voimia vastaan ja että näkisimme Jumalan Pyhän Hengen voiman muuttavan paikkakuntiamme!

Jumala on ilmestynyt viimeisen kahden-kolmenkymmenen vuoden aikana väkevästi eri puolilla maailmaa ja vastannut omiensa rukouksiin. Kokonaiset kaupungit ovat muuttuneet Jumalan voiman vaikutuksesta. Monet ovat kuulleet mm. Almolongan kaupungista Guatemalassa, jossa Jumala teki rukousvastauksena voimallisia tekoja, niin että sairaita parantui ja ihmiset vapautuivat erilaisista pahuuden siteistä. Avioliitot ja perheet eheytyivät, ja noin 98 prosenttia kaupungin asukkaista tuli uskoon. Jumala paransi jopa kaupungin maaperän, niin että saatiin valtavan kokoisia vihanneksia ja juureksia ja korjattiin aiempaa useampi sato vuodessa.

Georg Otis Jr. on koonnut eri puolilla maailmaa tapahtuneita Jumalan ihmeitä ja paikkakuntakohtaisia herätyksiä ja raportoinut niistä Transformations-julkaisuissaan (kirjallista sekä video- ja CD-tuotantoa). Hän totesi jo 1990-luvulla yli 200 kaupunkia, joissa on rekisteröity huomattava muutos Jumalan vastattua uskovien rukouksiin. Joissakin kaupungeissa rikollisuus tai huumekauppa on vähentynyt dramaattisesti, tai niissä on vapauduttu okkultismin tai sukukirousten otteesta ennennäkemättömällä tavalla.

JUMALAN TUNTEMINEN

Kun rukoilemme, että kaupunkimme tuntisivat etsikkoaikansa ja että niissä tapahtuisi voimallisia tekoja, ymmärrämme, että sen voi tehdä ainoastaan Jumala! Tarvitsemme Jumalan tuntemista voidaksemme työskennellä Pyhän Hengen työtovereina.

Joh. 4:23–24: ”Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.”

Esirukoilijoina ja Jumalan pappeina lähestymme ennemminkin Jumalaa kuin ihmisiä. Etsiydymme enemmän Hänen kuin ihmisten lähelle. Vietämme päivittäin aikaa Hänen läheisyydessään ja viivymme joskus pitkiäkin aikoja Hänen alttarillaan. Puhuttelemme Kaikkivaltiasta Jumalaa, joka on myös Isämme. Jumalamme on kuluttava tuli. Hän on ihmismielelle käsittämätön. Kuitenkin tunnemme Hänet Hengen kautta, koska olemme Hänestä syntyneet. Olemme yksi henki Hänen kanssaan Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta (1. Kor. 6:17). Pyhä Henki auttaa meitä rukoilemaan Jumalan tahdon mukaan.

2. Aik. 29:11: ”Älkää siis, lapseni, olko leväperäisiä, sillä teidät Herra on valinnut seisomaan hänen edessään ja palvelemaan häntä, olemaan hänen palvelijansa ja suitsuttamaan hänelle.”

Jumala alkaa ilmaista itseään esirukoilijoille, jotka ovat Hänelle uskollisia ja etsivät Hänen kasvojaan ja tahtoaan. Aabraham rukoili rohkeasti Jumalaa. Hän oli saanut oppia tuntemaan Jumalan olemusta, rakkauden ja armon olemusta, mutta tiesi samalla tämän olevan peljättävä ja hirmuinen vihansa kiivaudessa. Hän oli oppinut tuntemaan Jumalan tahtoa ja luotti Häneen. Hän anoi rohkeasti Jumalalta kaupungin pelastumista siellä olevien vanhurskasten tähden, muistaen kuitenkin alamaisuutensa Kaikkivaltiaan edessä (1. Moos. 18:17–33).

Daniel ennusti lopun ajoista ja painotti Jumalan tuntemisen merkitystä. ”Ja liitonrikkokat hän viettelee luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä” (Dan. 11:32).

Opimme tuntemaan Jumalaa lähestymällä Häntä päivittäin ja hetkittäin, tuntemalla Hänet kaikilla teillämme ja etsimällä Häntä ja Hänen neuvoaan elämässämme. Jos vietämme joka päivä aikaa Hänen kanssaan, Hänen läsnäolonsa tulee Hengen yhteyden kautta elämämme perusasiaksi. Kun vaellamme Hänen edessään puhtain sydämin ja viattomin käsin, Hän vaeltaa lähellämme, niin että saamme oppia tuntemaan Hänet. Pyhä Henki auttaa meitä tällaisessa vaelluksessa. Se on tehty meille mahdolliseksi Jeesuksessa Kristuksessa.

Raamattu sanoo, että samoin kuin Herra Jeesus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman (Room. 6:4). Jeesus herätettiin kuolleista Pyhän Hengen kautta. Pyhä Henki on myös meidän apumme, ja Hänessä voimme vaeltaa uudessa elämässä, kuolleina synnille ja maailmalle. Siinä missä lankeamme ja väsymme, on Jumalan armo Jeesuksessa Kristuksessa nostajamme ja tukemme.

Daniel kertoo lopun ajan luopumuksesta ja toisaalta niistä, jotka pysyvät uskollisina, koska tuntevat Jumalan. Kuningas Salomon luopumuksen tähden valtakunta jakaantui kahtia Salomon pojan Rehabeamin aikana (1. Kun. 11:9–13). Suurin osa Israelista luopui elävästä Jumalasta, mutta kaikki ne, jotka tahtoivat edelleen palvella Israelin Pyhää, tulivat luopuneista sukukunnista Juudan alueelle ja liittyivät heihin (2. Aik. 11:5–16). Tällöinkin oli Jumalan lupauksen mukaan jännös:

Juuda, leeviläiset kaikilta alueiltaan ja ne uskolliset kaikista sukukunnista, jotka ”sydämeästään antautuivat etsimään Herraa, Israelin Jumalaa. uhratakseen Herralle, isiensä Jumalalle” (jae 16). Ne, jotka tunsivat Jumalansa, pysyivät uskollisina myös luopumuksen aikoina.

Jumalan tuntemisen kautta kiinnitymme yhä lujemmin Häneen ja Hänen tahtonsa tekemiseen maan päällä. Näin voimme viimeisinä vaikeina aikoina pysyä Hänessä ja suorittaa tehtävämme.

Jeesus sanoi, että fariseukset eksyivät, koska he eivät tunteneet Kirjoituksia ja Jumalan voimaa. Jumalan tuntemisen lisäksi meidän tulee tuntea Jumalan Sana. Tarkastellaan tätä lähemmin seuraavaksi.

JUMALAN SANAN TUNTEMINEN

Joh. 15:7: ”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.” Jos Jumalan Sana hallitsee meitä, anomme Hänen tahtonsa mukaan ja Hän kuulee meitä. Voimme anoa Jumalan Sanan perusteella uskon varmuudessa, koska tunnemme Hänen tahtonsa Hänen Sanastaan.

Jumalan Sana on myös perusta, jolla voimme seistä vastustamassa vihollista. Jeesus vastusti perkelettä Sanan miekalla: ”Kirjoitettu on...” Jumalan Sana on totuus. Jumalan Sanalla paljastamme vihollisen juonet ja osoitamme valheen valheeksi. Jumalan Sana on auktoriteetti, jota kaiken on toteltava. Sanalla on kaikki luotu ja Sanalla se pysyy voimassa. Sanalla ovat taivaat ja maa talletetut tulelle (2. Piet. 3:5–7; Kol. 1:17). Matt. 24:35: ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani ei koskaan katoa.”

Kun olemme lukeneet jonkin asian Jumalan Sanasta, uskallamme luottaa siihen ja anoa sen varassa rohkeasti Jumalalta – ja myös taistella vihollista vastaan. Esirukoilijan on tunnettava Jumalan kirjoitettu Sana, mutta hänen on hyvä tuntea myös Pyhän Hengen ilmoittama ajankohtainen sana. Sen saamme Pyhän Hengen ilmoituksena henkeemme tai esimerkiksi armolahjojen kautta. Profetoimisen, tiedon ja viisauden sanojen sekä kielillä puhumisen ja selittämisen armolahjat on annettu seurakunnalle juuri Jumalan ilmoitusta varten. Paavali kirjoitti Timoteukselle: ”Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun” (1. Tim.1:18).

Jumala antaa meille eläviä sanoja, joiden varassa voimme elää ja palvella Häntä. Jokainen Häneltä saamamme sana on kallisarvoinen Hänen tarkoituksiaan varten elämässämme. Hänen ilmoituksensa nojalla jaksamme taistella uskollisesti myös kaupunkiemme ja kansojen puolesta.

Tunteaksemme todella Jumalan Sanaa meidän on luettava Raamattua järjestelmällisesti alusta loppuun, mieluiten useita lukuja kerrallaan, ja tutkittava sitä alaviitteiden ja sanakirjojen avulla. Lisäksi meidän tulee seurata Pyhän Hengen johdatusta ja lukea tiettyjä Raamatun kirjoja liittyen siihen, mitä Jumala parhaillaan tekee meissä ja meidän kauttamme.

Jumalan Sanassa on henki ja elämä Hänestä itsestään. Tulemme Hänen Sanansa kautta yhä enemmän osallisiksi Hänen luonnostaan ja Hänen tuntemisensa kautta Hänen valtakunnastaan. Jumalan Sana on Hänen Henkensä ohella tärkein elementti palvellessamme Häntä ja vaeltaessamme Hänen yhteydessään.

ALAMAISUUS JUMALALLE

Uudessa liitossa, jossa meille on annettu valtavan suuri armo Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, meidän on pidettävä huoli itsestämme, että pysymme alamaisina Jumalalle ja Hänen tahdolleen. Emme voi lähteä vastustamaan vihollista ilman alamaisuutta Jumalalle. Yksin Pyhä Henki voi viedä meidät voittoon.

Jaak. 4:7: ”Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.”

Nöyrinä voimme edetä rohkeasti ja voittoisasti. Ylpeys ja itseemme luottaminen johtaa lankeamiseen. Paavali sanoi jopa mieltyneensä heikkouteen, vainoihin ja ahdistuksiin, koska silloin hänen oli turvattava Jumalaan. Vain Hänestä riippuvaisena hän sai kokea suuria voittoja. Silloin kun olemme itsessämme heikkoja, olemme vahvoja Herrassa, koska emme turvaa itseemme vaan Häneen. Herra paljastakoon meille, omaksi hyödyksemme, kuinka paljon vielä luotamme itseemme ja toisiin ihmisiin, sen sijaan että panisimme luottamuksemme Häneen. Hän auttakoon meitä todelliseen alamaisuuteen Hänelle.

Kiinnitin huomiota Saulin pojan Joonatanin sanoihin, jotka hän lausui ystävälleen Daavidille tämän ollessa paossa Saulia: ”Silloin Saulin poika Joonatan nousi ja meni Daavidin luo Hoorekseen ja rohkaisi häntä Jumalassa. Hän sanoi hänelle: ’Älä pelkää; sillä minun isäni Saulin käsi ei ole tappava sinua, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minä tulen olemaan lähinnä sinua. Myös minun isäni Saul tietää kyllä sen’” (1. Sam. 23:16–17).

Joonatan mainitsee tässä, että hän tulisi olemaan lähinnä Daavidia tämän ollessa Israelin kuninkaana. Tämä ei kuitenkaan koskaan toteutunut. Seuraava jae kertoo, miksi näin ei käynyt: ”Sitten he molemmat tekivät liiton Herran edessä. Ja Daavid jäi Hoorekseen, mutta Joonatan palasi kotiinsa.” Joonatan ei koskaan jäänyt Daavidin luo vaan palasi aina isänsä kotiin ja lopulta jäi sinne. Luvussa 31 kerrotaan, kuinka Joonatan kuoli Saulin kanssa samana päivänä: ”Niin kuolivat sinä päivänä yhdessä Saul, hänen kolme poikaansa ja hänen aseenkantajansa ynnä kaikki hänen miehensä” (jae 6).

Joonatan ei todellisuudessa ollut vapaa tottelemaan Jumalaa, vaikka niin luuli. Hän oli isänsä suvun sitoma, niin kuin sisarensa Miikalkin, josta tuli Daavidin vaimo. Miikal nauroi Daavidin antautuneisuudelle Jumalaa kohtaan ja jäi lapsettomaksi: ”Kun Herran arkki tuli Daavidin kaupunkiin, katseli Miikal, Saulin tytär, ikkunasta; ja nähdessään kuningas Daavidin karkeloivan ja hyppivän Herran edessä halveksi hän häntä sydämessään” (2. Sam. 6:16). Jakeessa 23 todetaan: ”Ja Miikal, Saulin tytär, ei saanut lasta kuolinpäiväänsä asti.”

Vaikka sekä Joonatan että Miikal rakastivat Daavidia, he eivät kuitenkaan jättäneet ”isänsä taloa” ja liittyneet Daavidiin. Miikal jäi hedelmättömäksi ja Joonatan joutui tuhoutumaan isänsä kanssa. Vertauskuvallisesti voimme nähdä tässä tilanteen, jossa kristityt, jotka tunnistavat Jeesuksen Kristuksen kuninkuuden ja Pyhän Hengen ilmoituksen ja voiman, eivät kuitenkaan uskalla totella Häntä, vaan jäävät paikoilleen elävästä Jumalasta luopuneisiin rakenteisiin. Nämä kristityt eivät todellisuudessa ole erottautuneet Jumalalle ja tulleet Hänelle alamaisiksi, vaikka niin luulevat. Siksi he eivät voi päästä voittoon Herrassa Jeesuksessa vaan joutuvat samaan tuhoon ihmisiin luottavien, elävästä Jumalasta luopuneiden kanssa.

Jumala sanoi Aabrahamille, uskomme isälle, kun Hän lähti viemään tätä Luvattuun maahan:
"Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista..." (1. Moos.12:1).

Meidän on jätettävä kaikki entinen turva ja pantava luottamuksemme ainoastaan Jumalaan. Silloin Hän todella on Jumalamme, ja Hän voi sen myös elämässämme osoittaa.

"Ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää." (2. Kor. 1:9).

Jumala vie meitä yhä suurempaan riippuvuuteen Hänestä ja alamaisuuteen Hänelle, kun siihen suostumme. Vasta silloin alamme vapautua itsestämme ja koemme todellista turvallisuutta ja lepoa Jumalassa.

Kun Jumala kehotti minua aloittamaan järjestelmällisen esirukouksen oman paikkakuntani Savonlinnan puolesta ja kokoamaan rukousryhmän tähän tarkoitukseen, Hän antoi vain yhden kriteerin siihen, keitä ottaisın ryhmään mukaan, nimittäin nöyryyden. Herra halusi rukousryhmän, joka suostuisi Pyhän Hengen työtoveruuteen Hänelle alamaisena taistelussa kaupunkimme puolesta. Tämän ryhmän, jota kutsuin "sissijoukoksi", tuli olla siinä määrin alamainen Jumalalle, ettei se vastustaisi Pyhää Henkeä järjen päätelmillä tai ihmisylpeydellä.

Raamatussa kerrotaan paljon Jumalan strategioista ja yliluonnollisista voitoista, jotka ovat vastoin ihmisten laatimia strategioita. Esimerkkinä voidaan mainita vaikkapa Joosuan voitto Jerikosta! Joosua ja hänen kanssaan ollut Israel suostuivat Jumalan voittosuunnitelmiin, vaikkeivät niitä ymmärtäneet. Kerron esirukouksesta Savonlinnan puolesta lisää myöhemmin tässä kirjassa.

PUHTAUS

Ps. 15:1–5: "Herra, kuka saa vierailta sinun majassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi? Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämessänsä totuutta; joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaakaan eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi; joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju."

Ps. 24:3–4: "Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoa Hänen pyhässä paikassansa? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vannoo väärin."

Matt. 5:8: "Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan."

Me uuden liiton papit olemme puhdistetut Karitsan verellä, ja Hänen lahjavanhurskautensa turvin saamme nousta Herran vuorelle Hänen kasvojensa eteen. Jeesus ei kuitenkaan tullut kumoamaan lakia, vaan laki on kirjoitettu meidän sydämiimme, ja siksi pyrimme pyhällä pelolla noudattamaan Jumalan tahtoa elämässämme.

Tiedämme kuitenkin, että jos vielä ollessamme Jumalan vihollisia tulimme Jeesuksen kuoleman kautta sovitetuiksi, paljon enemmän pelastumme nyt Hänen elämänsä kautta (Room. 5:10).

Saamme lukea Herran täytetyn työn jatkuvasti avuksemme. Raamattu sanoo jopa, että vanhurskas lankeaa seitsemästi ja nousee jälleen (Snl. 24:16). Emme siis ole lain alla, vaan Kristuksen rakkaus vaatii meitä pitämään kätemme viattomina ja sydämemme puhtaina, että voisimme hoitaa pappistehtäväämme Jumalan edessä ja asua Hänen vuorellaan.

Jes. 33:15–17: ”Joka vanhurskaudessa vaeltaa ja puhuu sitä, mikä oikein on, joka halveksii väärää voittoa, jonka käsi torjuu lahjukset luotaan, joka tukkii korvansa kuulemasta veritöitä ja sulkee silmänsä näkemästä paha, hän on asuva kukkuloilla, kalliolinnat ovat hänen turvansa; hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy. Sinun silmäsi saavat katsella kuningasta hänen ihanuudessaan, saavat nähdä avaran maan.”

Nämä profeetta Jesajan kautta annetut Jumalan sanat ovat erityisen ajankohtaiset meille tässä ajassa ja tämän päivän maailmassa eläville. Joka puolella törmäämme uutisiin ja kuvauksiin veritöistä ja pahuudesta. Kääntäkäämme silmäme pois katselemasta tätä. Raamattu kehottaa meitä ajattelemaan sitä, mikä on hyvää ja kunnioitettavaa, ja pitämään katseemme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa ja Hänen kasvojensa ihanuudessa.

Kirjan ensimmäisessä luvussa olemme perehtyneet esirukoilijan, uuden liiton papin, elämään ja edellytyksiin, jotta Jumalan kutsu ja tarkoitus voisivat toteutua hänen elämässään täysipainoisesti. Seuraavassa luvussa tutustumme Jumalan lupauksiin rukousten kuulemisesta. Kolmannessa luvussa siirrymme kirjan ydinsanomaan, esirukoukseen kaupungin puolesta. Jumala avatkoon kirjan sisällön sinulle Henkensä kautta henkilökohtaiseksi siunaukseksi, palvelemaan Hänen suunnitelmiaan elämässäsi